

OPEN BIJBEL

het belangrijkste wat de school voor gezinnen kan doen

Tekst: CHRISTIAAN BIJL Beeld: PATRICIA BIJL

(H)echte gemeenschappen, iets van vervlogen tijden of uiterst actueel? In aanloop naar de Week van het gezin ga ik in gesprek met Maarten van der Spek en Peter Hobo van basisschool De Akker in Lisse over de plaatselijke samenwerking tussen school, kerk en gezin.

We spreken elkaar in het karakteristieke schoolgebouw van De Akker. De reformatorische basisschool, in het hart van de bollenstreek, werd in 1905 opgericht vanuit de plaatselijke Gereformeerde gemeente. Over gemeenschapsgevoel niet te klagen. Directeur Van der Spek en bestuurslid Hobo delen de kerkenraadsbank en we zijn alle drie betrokken als ouder bij de school. 'Het vraagt om een goede verstandhouding', benadrukt Hobo, 'je komt elkaar overal tegen.'

Achterin de klas

Hoewel inmiddels een kleine 40% van de leerlingen uit andere kerken komt, is de betrokkenheid vanuit de Gereformeerde Gemeente van Lisse nog altijd groot. Dat blijkt onder andere uit het maandelijkse schoolbezoek. 'Tien keer per jaar komt een bestuurslid met een afgevaardigde van de kerkenraad op school,' licht de directeur toe. 'Om sfeer te proeven en lessen te bezoeken. Dat wordt als erg fijn ervaren. Dat er iemand achterin de klas zit bij het Bijbelverhaal kan even spannend zijn. Maar we zeggen altijd: het is geen beoordeling.'

Hobo, die zelf als kind De Akker bezocht, onderstreept de waarde van het schoolbezoek. 'Als je achterin de klas zit tijdens het Bijbelverhaal besef je hoe waardevol ons onderwijs is. Dat Gods Woord hier open gaat maakt mij een heel dankbaar mens. Onze kinderen horen thuis, op school en in de kerk uit de Bijbel. Die driehoek is zó sterk. Dat is wat mij betreft het belangrijkste wat de school voor de gezinnen kan doen. Als ouders beloven we bij de doop om onze kinderen te onderwijzen. Die belofte neemt de school natuurlijk niet over, maar ze levert er wel een belangrijk bijdrage aan. Dat stemt echt tot dankbaarheid.'

'Dat Gods Woord hier open gaat maakt mij een heel dankbaar mens.'

Gezamenlijke bezinning

De samenwerking tussen school en kerk wordt verder vooral praktisch zichtbaar. De jaaropening en de vieringen rond Pasen en Pinksteren worden in de kerk gehouden, agenda's worden jaarlijks op elkaar afgestemd en het schoolgebouw wordt regelmatig voor kerkelijke activiteiten gebruikt. Van der Spek: 'Mooi om te noemen is de betrokkenheid vanuit de vrouwenvereniging. Die organiseren ieder jaar acties om geld op te halen voor de schoolvereniging.'

Het schoolbestuur ambieert in de goede samenwerking een verdere verdiepingsslag. 'We hebben ieder jaar een gezamenlijke avond tussen schoolbestuur en kerkenraad,' vertelt Hobo. 'Tot dusver was dat vooral een feitelijk bijpraten van de kerkenraad. In de toekomst willen we ons gezamenlijk bezinnen rond een thema. Een zorg op tafel leggen en daarover met elkaar doorspreken.'

Gewoon geworden

De samenwerking met gezinnen en daarmee de ouderbetrokkenheid is volgens Hobo nadrukkelijk een aandachtspunt. 'Op de ledenvergadering loopt het, zoals op veel plekken, geen storm. Bijna de helft van de bezoekers is grootouder, jonge ouders komen toch minder. Ik vraag me af hoeveel het besef leeft dat ons onderwijs onder druk staat. Ergens snap ik het wel. Het

reformatorisch onderwijs is gewoon geworden, mensen zijn ermee opgegroeid. Maar ik hoop dat ouders inzien hoe groot het is dat hier iedere dag Gods Woord opengaat. Daar is vroeger voor gestreden, dat moeten we hoogachten. En waakzaam zijn om dat vast te houden.'

Toch is er een kern van ouders die heel erg betrokken is, legt Van der Spek uit. 'We hebben een actieve ouderraad die helpt met het organiseren van de sportdagen en het afscheid van groep acht. En we hebben schoonmaak- en klusavonden en vaders die helpen in het tuinonderhoud. Daarnaast zijn er tussen de middag de ouders die pleinwacht lopen, de schoolbibliotheek beheren of 'klaar-overen'. Hoewel die hulp ook gewoon nodig is, zijn het toch mooie momenten. Ouders zijn even in de school en maken een praatje met de leerkracht.'

'Als er zorgen zijn in gezinnen, zou de school ook iets kunnen betekenen.'

Parro

Nieuwe tijden brengen nieuwe mogelijkheden, ook op het gebied van ouderbetrokkenheid. Van der Spek noemt de Parro-app die inmiddels een klein jaar in gebruik is. 'De mogelijkheden zijn eindeloos, maar we gebruiken het vooral om ouders op de hoogte te houden van wat er in de klas gebeurt. Het leuke is dat je foto's ziet van de hele klas en dus niet alleen op je eigen kind gefocust bent. En ouders kunnen het gebruiken om onderling te communiceren, bijvoorbeeld als kinderen bij elkaar willen spelen.'

Een ander mooi 'communicatiemiddel' is de koffie- en contactochtend voor ouders. 'Dan gaan we in gesprek over onderwijsthema's als burgerschap, rekenonderwijs of Engels. Of hoe we omgaan met godsdienstige vragen van jonge kinderen. We willen dit jaar ook gaan proefdraaien met een avond, zodat de werkende ouders kunnen komen.'

De bijdrage die school levert aan gezinnen kan wat betreft de directeur nog wel worden uitgebreid. 'Als er zorgen zijn in gezinnen wordt er natuurlijk al veel gedaan door ouders onderling, maar de school zou hier ook iets in kunnen betekenen. Ik ben enthousiast over de subsidie voor de brugfunctionaris. Dat zou een mooie functie kunnen opleveren om samen met ouders en gemeente een rol te spelen in problematiek thuis. Dat komt de maatschappelijke functie van de school ten goede.'

De week van het gezin is een initiatief van het Gezinsplatform om het gezin op de kaart te zetten en wordt gesteund door de VGS. Meer informatie over de week is te vinden op www.weekvanhetgezin.nl.